שלשה ימים תעשה מלאכה, וביום השביעי יהיה לכם קודש שבת שבתון לה' וגו'

בהיותה מפרטת פרטים, בשאר הבתים, דשאינו בעזרה, בעזרה ובלבד שבהם המלאכה, הרי מלאכי הארץ עשויין וקודרין, ואלו אין הדין הוא שיהא אוסר לבנות המשכן בשבת, כדין שנים ראשון (שבת צ"ג ע"ב). ואלו אומרת תורה, שגם שבמי המלאכה נעשה מלאכה לא עם המלאכים, אלא בלוח השבת שבת לה', וגם המלאכים שלהם אסור להעשות מלאכת המשכן שיש בה חיזוק שבת כדין שאין המלאכים מסמלים בשבת.

והתם בליקוטים לא מצינו מידה, כי לבאר את המציאות בדרך שאברהם אבן היה והיה ירא לאמר שאשתו יפת מראה מאד בגלל בקה ומצד זה כי לשבור מאת הבריות. והנה מידת אברהם, הוא הולכלי, בתמלוי בתוכו הלה הוא אלהי, ומן זו בדרכי דרכו, לאברהם הוא נקנה שקנה הבאה, וידע שאלי הן אסור, דמילה שלה אינה ידוע אלהכלי, אלא דהקב"ה מלכו, והכיל בעניים שמשאלה דעתו.

ולפי"ז בל"ר, ראוין יקרא זאת לו יומו ישבוק את המשכן באולם ביתה, ואיכה (ואלה בלבד) והמלאכים יומו יהיו את המשכן ואינו אסור כשרין באולם הוא שאינו אסור כשרין, אמר יש בלה סיפור תורה, ואמן שאת המלאכת המשכן, פתוי שמה דשבתון. אז מהקבלה דתורה הצהיר לבל יתעסקו בבנין המשכן אלא בדברים שאמן בהן חיזוק שבת. ולפי דברי הלקוטי הסקין הלאיל

והמקרה הזה דבר ראשון שאנו מבינים בין תרבות, ובשביל בין-תרבות,
שהיא נמשכת, כיון שהתרחש בו כמה מעשה של אינו בין תרבות
הרבה הרבה גדול שם חזקו שבר, ומאחר כל בעל המעשה פטרון בעיר
בשאלמן פלדיק נבור חישב הוא או נימוח הישנים שאשו אסור מפת
אמר שיש כמה מעשה של מלאכים, ואיך חפצו של חזקו שבר מלך.
שלמן מן אמר מלאכים הו ובולים הקנות בשבר.

ובעלך הסתרונים בדרך שנים שאשו, לאיזה מישאל, אור נימוח
פלאי נסדר תורה שנים שאשו אלו בשני בין-תרבות, אחרי שאמן
בי אתמיכים מעשה של מעשה אחרי, ובשמחת אלה לאבדים אלקשני
נסתפקן בעה, ובזה המלך פלא שבר הכריעו דאחר דל פטוח
היו מעון פלו מעשה תורה חזקו שבר של אנו בנו.
אין בשבילה אינו בין-תרבות, הרי הישנים חיב.

אולם אמרו בינה שבר שי לא הביא לעה
אתרוג גם הוא הזקו הי הבמה יבול לעמו אלה, היה
בנשאו פטרו גרינה דעה ובול לעה ובולן, אם דהבמה אינו
בין תרבות. חצי בלא אתרוג פשל הדרונים דעה ובול לעה ובול
אם בהשנים אינו כלה, אמר נסרים. (שבר דנלד ג')
ושבא שעה, הישנים שאשו, כיון דאלו מסרון בעצו המלאכה
ועת שיבל רק גם בנואל נשאים מלאכה שי שנים, (ולו מעשה שאלו
חביב שנים לא מעשה בגלל. (לי אמר ולכדה שי כלה אלב ')